

ב משנה מזגו לו כוס שני, וכאן הבו שואל אביו. ואם אין דעת בבו אביו מלמדו: מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות, שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה? שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור? שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבושל, הלילה הזה כולו צלי? שבכל הלילות אין אנו חייבים לטבל אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים? ולפי דעתו של בן אביו מלמדו. מתחיל בגנות ומסיים בשבח. ודורש מארמי אובד אבי עד שיגמור כל הפרשה כולה.

pesachim 116

ג גמרא תנו רבנן: חכם בנו - שואלו, ואם אינו חכם - אשתו שואלתו. ואם לאו - הוא שואל לעצמו. ואפילו שני תלמידי חכמים שידעין בהלכות הפסח - שואליו זה לזה.

Q & A

"מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אנו מטבילין פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים." מתקיף לה רבא: אטו כל יומא לא סניא דלא מטבילא חדא זימנא? אלא אמר רבא, הכי קתני: שבכל הלילות אין אנו חייבין לטבל אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים. מתקיף לה רב ספרא: חיובא לדרדקי? אלא אמר רב ספרא, הכי קתני: אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים. מתחיל בגנות ומסיים בשבח מאי בגנות? רב אמר: מתחלה עובדי עבודת גלולים היו אבותינו. [ושמואל] אמר: עבדים היינו. אמר ליה רב נחמן לדרו עבדיה: עבדא דמפיק ליה מריה לחירות ויהיב ליה כספא ודהבא, מאי פעי למימר ליה? אמר ליה: פעי לאודווי ולשבוחי. אמר ליה: פטרין מלומר "מה נשתנה". פתח ואמר "עבדים היינו".

Bad/Good News

Thanks & Praise

א והיה כירתבו. ל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ב וירשתה ושבת בה: ולקחת מראשית וכל פרי הארמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל-הכהן אשר יהוה ביימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כיבאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והגיוו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמו אבד אביו וידר מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עינים ורב: וירעו אתנו המצרים ועינונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל-יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את-קולנו וירא את-ענינו ואת-עמלנו ואת-לחענו: ויועאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: ויבאנו אל-המקום הזה ויתרלנו את-הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את-ראשית פרי הארמה אשר-נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל-הטוב אשר נתן-לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:

Devanm Ch 25

¹ When you come to the land that God your Lord is giving you as a heritage, occupying and settling it, ² you shall take the first* of every fruit of the ground* produced by the land that God your Lord is giving you. You must place it in a basket,* and go to the site that God will choose* as the place associated with His name. ³ There you shall go to the priest officiating at the time,* and say to him,* "Today I am affirming to God your Lord that I have come to the land that God swore to our fathers to give us."

⁴ The priest shall then take* the basket from your hand and place it* before the altar of God your Lord.

⁵ You shall then* make the following declaration before God your Lord:

"My ancestor* was a homeless Aramaean.* He went to Egypt with a small number of men and lived there as an immigrant, but it was there that he became a great, powerful, and populous nation. ⁶ The Egyptians were cruel to us, making us suffer and imposing harsh slavery on us. ⁷ We cried out to God, Lord of our ancestors, and God heard our voice, seeing our suffering, our harsh labor, and our distress.

⁸ "God then brought us out of Egypt with a strong hand and an outstretched arm, with great visions* and with signs and miracles. ⁹ He brought us to this area, giving us this land flowing with milk and honey. ¹⁰ I am now bringing the first fruit of the land that God has given me."

With that, you shall set* the basket down before God* your Lord, and you shall then bow down* before God your Lord. ¹¹ You, the Levite,* and the proselyte* in your midst shall thus rejoice in all the good that God your Lord has granted you and your family.